

ระบบกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในปัจจุบัน

กิจการไฟฟ้าจัดตั้งเป็นหน่วยงานในรูปแบบรัฐวิสาหกิจ จึงถูกกำกับดูแลโดยรัฐซึ่งประกอบด้วย กระทรวงเจ้าสังกัด กระทรวงการคลัง สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน นอกจากนี้แล้วรัฐใช้วิธีการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าโดยการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการและใช้หลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในส่วนที่มีการผูกขาด และการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในส่วนที่จัดให้มีการแข่งขันได้

3.1 การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าโดยรัฐ

กิจการไฟฟ้าในประเทศไทยนั้น จัดตั้งเป็นหน่วยงานในรูปแบบรัฐวิสาหกิจ จึงถูกกำกับดูแลโดยหน่วยงานต่างๆ ของรัฐนี้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมรัฐวิสาหกิจ ได้แก่

3.1.1 กระทรวงเจ้าสังกัด

ตามระเบียบว่าด้วยการบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2520 ข้อ 29 ระบุว่าให้กระทรวงควบคุมให้รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตนปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ทุกประการโดยใช้อำนาจ ในฐานะผู้ควบคุมกำกับรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย กล่าวคือรัฐวิสาหกิจจะถูกควบคุมกำกับโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ซึ่งมีอำนาจรักษาการตามกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ และมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในกิจการของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว รัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ผ่านประธานกรรมการหรือผู้บริหารระดับสูงของรัฐวิสาหกิจได้¹

กฟผ. เป็นรัฐวิสาหกิจจึงถูกกำกับดูแลโดยรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานซึ่งมีอำนาจรักษาการตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่ง

¹ สมหญิง เจียมศักดิ์ศรี, "มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมรัฐวิสาหกิจ: ศึกษากรณีเฉพาะรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติ", วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2533 หน้า 30.

ประเทศไทย พ.ศ.2511 มาตรา 39 บัญญัติว่า ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กฟผ. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กฟผ. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการได้

รัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด กฟผ. มีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปในกิจการของ กฟผ. ดังนี้

1. สั่งให้คณะกรรมการ กฟผ. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น และทำรายงานเสนอรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด
2. ยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี
3. สั่งให้รัฐวิสาหกิจปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี
4. สั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการได้ และเพื่อประโยชน์ในการ

นี้ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการหรือผู้อำนวยการแล้วแต่กรณี พนักงานหรือลูกจ้างของ กฟผ. มาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นให้ทำรายงานเสนอ

ในเรื่องที่มีความสำคัญของ กฟผ. เช่น เรื่องการลงทุน การกู้ยืมเงิน และการกำหนดอัตราค่าบริการต่างๆ กฟผ. จะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามความในพระราชบัญญัติ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ² และถ้า กฟผ. จะดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้³

² มาตรา 40 พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 บัญญัติว่า ในกรณีที่ กฟผ. จะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

³ มาตรา 43 พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ.2535 บัญญัติว่า กฟผ. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

- (1) ลงทุนเพื่อขยายโครงการเดิมหรือริเริ่มโครงการใหม่
- (2) เพิ่มทุนโดยตีราคาทรัพย์สินใหม่
- (3) ลดทุน
- (4) กู้ยืมเงินเกินสี่สิบล้านบาท

1. ลงทุนเพื่อขยายโครงการเดิมหรือริเริ่มโครงการใหม่
2. เพิ่มทุนโดยตีราคาทรัพย์สินใหม่
3. ลดทุน
4. กู้ยืมเงินเกินที่สืบล้านบาท
5. ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
6. จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินสืบล้านบาท

กฟผ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนนอกจากนี้ รัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดยังเป็นผู้เสนอเรื่องที่สำคัญๆ เช่น เรื่องการลงทุน การกู้ยืมเงิน และการกำหนด อัตราค่าบริการ เป็นต้น

3.1.2 กระทรวงการคลัง

กฟผ. ในฐานะรัฐวิสาหกิจถูกควบคุมกำกับโดยกระทรวงการคลังในเรื่องดังต่อไปนี้ ดังเช่น กรณีรัฐวิสาหกิจอื่นๆ ได้แก่

1. การกู้ยืมเงิน และการค้าประกันหนี้เงินกู้
2. การควบคุมกำกับการปรับปรุงแก้ไข ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับข้อบังคับหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเงินและการบัญชี หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน สวัสดิการและผลตอบแทนต่างๆ ของรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนระเบียบการเบิกจ่ายเงินธนาคาร⁴ เป็นต้น นอกจากนี้ ระเบียบว่าด้วยการบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2520 ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการควบคุมการบัญชีและการเงิน ดังนี้

(5) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(6) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินสืบล้านบาท

⁴ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังนี้

(1) จัดให้มีการประมวลบัญชีการเงินแผ่นดิน

(2) กระทรวงการคลัง

(ก) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(ข) จัดให้มีการตรวจสอบเอกสารของการขอเบิกเงิน การจ่ายเงินและการก่อหนี้ผูกพัน ตลอดจนเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการรับเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง

(1) ให้รัฐวิสาหกิจปิดบัญชีตามปีงบประมาณ เพื่อแสดงผลการดำเนินงานในงวดบัญชีและทำงบดุล แต่ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นและด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง รัฐวิสาหกิจจะปิดบัญชีตามปีปฏิทินหรือตามระยะเวลาอันใดก็ได้

(2) การทำบัญชีแสดงผลการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

(3) การกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงอัตราค่าเสื่อมราคาก็ดี หรือนโยบายหรือวิธีการในการคำนวณค่าเสื่อมราคาก็ดี จะต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อน

(4) การตีราคาพัสดุ วัสดุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ โดยปกติให้ใช้ราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า การเปลี่ยนแปลงหรือหลักเกณฑ์ดังกล่าว ต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อน

(5) การจัดสรรกำไรสุทธิประจำปี ในกรณีการจ่ายโบนัสกรรมการและโบนัสพนักงาน ตามระเบียบเกี่ยวกับโบนัสกรรมการและพนักงาน ตลอดจนการจ่ายเงินปันผลหรือเงินรายได้นำส่งคลัง ต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อน นอกจากนี้การจัดสรรกำไรสะสม ต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อนเช่นเดียวกัน

(6) กระทรวงการคลังมีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด กรณีที่รัฐวิสาหกิจไม่เห็นด้วยกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในเรื่องการตรวจสอบบัญชี โดยให้ถือว่าคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังเป็นเด็ดขาด

(7) ให้รัฐวิสาหกิจจัดทำแผนการปฏิบัติงาน งบประมาณและแผนทางด้านการเงินประจำปีงวดการบัญชีล่วงหน้า 1 ปี สำหรับเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยส่งให้กระทรวงการคลังภายในเดือนแรกของปีบัญชี การเงินและชี้แจงรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเป้าหมายและระยะเวลาการดำเนินงานตามเป้าหมายนั้นตามที่กระทรวงการคลังต้องการ

ทุกระยะเวลา 3 เดือน นับจากเดือนที่เริ่มปีบัญชีการเงินให้รัฐวิสาหกิจรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานและงบประมาณให้กระทรวงการคลังภายใน 30 วันนับจากวัน

(ค) กำหนดและควบคุมระบบบัญชี แบบรายงานและเอกสารเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินและหนี้

(ง) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยเงินทดรองราชการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและการให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สิ้นรอบระยะเวลา 3 เดือน ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจไม่สามารถจัดทำรายงานตามระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้ชี้แจงเหตุผลของผ่อนั้นต่อกระทรวงการคลัง

(8) การฝากเงินกับธนาคาร ให้ฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจเท่านั้น เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง

(9) การจ่ายเงินยืมทดรองของรัฐวิสาหกิจให้แก่หน่วยงานหรือบุคคลอื่นให้จ่ายได้ เฉพาะเพื่อกิจการภายในวัตถุประสงค์ของรัฐวิสาหกิจเท่านั้น ทั้งนี้เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก กระทรวงการคลังเป็นพิเศษ

การจ่ายเงินยืมทดรองให้แก่พนักงานเพื่อกิจการของรัฐวิสาหกิจหรือเพื่อสวัสดิการของ พนักงาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจนั้นกำหนดขึ้น ระเบียบนั้นเมื่อ ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังแล้ว จึงเป็นอันใช้ได้

(10) ในกรณีที่กระทรวงการคลังกำหนดให้รัฐวิสาหกิจนำเงินกำไรหรือเงินอื่นใดส่งเป็น รายได้แผ่นดิน ให้รัฐวิสาหกิจนั้นถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด และให้รัฐวิสาหกิจนำเงินส่งคลังเป็นรายได้ แผ่นดินตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังหรือสำนักงานประมาณกำหนด

ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจไม่อาจนำส่งคลังเป็นงวดๆ ตามจำนวนเงินที่กระทรวงการคลัง หรือสำนักงานประมาณกำหนด ให้ขอทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลังก่อน

(11) ในรัฐวิสาหกิจทุกแห่งดำเนินการโดยให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังซึ่งเป็น ข้าราชการประจำร่วมเป็นกรรมการอยู่ในคณะกรรมการ

(12) รัฐวิสาหกิจต้องส่งรายงานการประชุมคณะกรรมการทุกครั้งต่อกระทรวงการคลัง เป็นประจำ

3.1.3 สำนักงานประมาณ

สำนักงานประมาณ มีอำนาจหน้าที่สำรวจ รวบรวม ศึกษาวิเคราะห์เศรษฐกิจการคลัง การเงิน การบริหาร ความมั่นคงของสังคม เพื่อเสนอแนะนโยบายและแผนการงบประมาณต่อ นายกรัฐมนตรีพิจารณาข้อเสนอของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อจัดทำและบริหารงบประมาณ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ภาวะผูกพัน แผนพัฒนาด้านต่างๆ และฐานะการเงินของประเทศ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำรายงาน ความก้าวหน้าของการทำงาน ตลอดจนปัญหาอุปสรรคให้นายกรัฐมนตรีทราบเสนอแนะการ ปรับปรุงและเลิกล้มโครงการหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ระบบงบประมาณ ระบบงาน การบริหารและการพัสดุ แนะนำส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในการ

ปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประหยัด พิจารณาประสานประโยชน์ให้เกิดแก่ประเทศชาติในอันที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ประกาศ คำสั่ง กฎหรือระเบียบเกี่ยวกับงบประมาณ

โดยเฉพาะกฎหมายเกี่ยวกับงบประมาณนั้น รัฐธรรมนูญทุกฉบับได้บัญญัติว่า งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ ดังนั้น จึงมีพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับระเบียบวิธีการงบประมาณและระบุนำหน้าชื่อของสำนักงบประมาณในการควบคุมกำกับรัฐวิสาหกิจ ดังนี้

1. อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ

1.1 เรียกให้รัฐวิสาหกิจเสนอขอและเสนอร่างรายรับและรายจ่ายตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดตามที่ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณกำหนด

1.2 วิเคราะห์งบประมาณของรัฐวิสาหกิจ

1.3 กรณีที่รัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดไม่ยื่นงบประมาณประจำปีของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ภายในกำหนดระยะเวลา ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณอาจพิจารณาตั้งงบประมาณประจำปีตามที่เห็นสมควร

1.4 ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณจัดทำและเสนอขอและเสนอร่างรายรับและรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อคณะรัฐมนตรีเสนอต่อรัฐสภา

1.5 กำหนดวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

2. อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ

2.1 วิเคราะห์การจ่ายเงินของรัฐวิสาหกิจ

2.2 กำหนดเพิ่มหรือลดเงินประจำงวดตามความจำเป็นของการปฏิบัติงานและตามกำลังเงินของแผ่นดิน

2.3 กำหนดระยะเวลาของเงินประจำงวด

2.4 เรียกให้รัฐวิสาหกิจเสนอข้อเท็จจริงตามที่เห็นสมควรและมีอำนาจที่จะเข้าตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี เอกสารและหลักฐานต่างๆ ของรัฐวิสาหกิจ

2.5 กำหนดระเบียบการใช้จ่ายสำหรับรัฐวิสาหกิจที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

2.6 อนุญาตโอนหรือนำรายจ่ายที่กำหนดไว้ในรายการใดสำหรับรัฐวิสาหกิจไปใช้ในรายการอื่น แต่ในกรณีที่ส่งผลให้เพิ่มรายจ่ายหรือโครงการใหม่ จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

3.การควบคุมงบประมาณเป็นขั้นตอนที่รัฐวิสาหกิจดำเนินการเบิกจ่ายเงินไปใช้ตามแผนงานและโครงการที่กำหนดในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ซึ่งย่อมต้องผ่านกระบวนการหรือมาตรการควบคุมการใช้งบประมาณ โดยสำนักงานงบประมาณ กระทรวงการคลัง และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่มีหน้าที่ควบคุมกำกับและตรวจสอบการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบบริหารงานคลังของแผ่นดิน

กล่าวคือสำนักงานงบประมาณมีหน้าที่ควบคุมติดตามการใช้จ่ายเงินของรัฐวิสาหกิจ โดยกำหนดระเบียบการใช้จ่ายสำหรับรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ

นอกจากอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณดังกล่าวแล้วสำนักงานงบประมาณยังมีอำนาจในการกำหนดให้รัฐวิสาหกิจต้องนำเงินกำไรหรือเงินอื่นใดส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ซึ่งรัฐวิสาหกิจต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด และถ้าปรากฏว่าการเงินของรัฐวิสาหกิจอำนวยสำนักงานงบประมาณจะให้รัฐวิสาหกิจส่งเงินเป็นรายได้แผ่นดินมากกว่าประมาณการก็ได้ ซึ่งตามปกติรัฐวิสาหกิจจะต้องนำส่งเป็นงวดๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังหรือสำนักงานงบประมาณ

สำหรับการประสานงานกับองค์กรอื่นในการควบคุมกำกับรัฐวิสาหกิจนั้นสำนักงานงบประมาณทำการพิจารณางบประมาณลงทุนของรัฐวิสาหกิจร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมตลอดถึงการเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและจัดทำรายงานฐานะทางการเงินของรัฐวิสาหกิจต่างๆ รวมตลอดถึงการเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและจัดทำรายงานฐานะทางการเงินของรัฐวิสาหกิจต่างๆ โดยถือเป็นส่วนประกอบของเอกสารงบประมาณที่สำนักงานงบประมาณจะต้องเสนอเป็นประจำปีต่อคณะรัฐมนตรีและต่อรัฐสภาตามลำดับ

3.1.4 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

องค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมกำกับรัฐวิสาหกิจที่สำคัญอีกองค์กรหนึ่งคือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาแผนงานและโครงการของรัฐวิสาหกิจ ดังต่อไปนี้

1. อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.

2521

1.1 พิจารณาแผนงานและโครงการพัฒนาของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ จัดประสานงานแผนงานและโครงการพัฒนาเหล่านั้นเพื่อวางแผนส่วนรวมสำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่งตามจุดหมาย

แห่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามกำลังทรัพยากรที่มีอยู่และตามลำดับความสำคัญก่อนหลังในการใช้ทรัพยากรนั้น

1.2 พิจารณาให้คำแนะนำและกำหนดหลักการให้รัฐวิสาหกิจ เพื่อจัดทำแผนงานและโครงการพัฒนาที่จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในทางวิชาการ การเงิน การกู้ยืม และการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.3 ติดตามและประเมินผลตามโครงการพัฒนาของรัฐวิสาหกิจและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเร่งรัด ปรับปรุง หรือเลิกล้มโครงการพัฒนาอันหนึ่งอันใดเมื่อเห็นสมควร

1.4 เรียกให้รัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติการดังต่อไปนี้

1.4.1 เสนอแผนงานและโครงการพัฒนา ตลอดจนรายละเอียดทางวิชาการและการเงินกับสถิติและรายการต่างๆ ที่จำเป็นแก่การศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งเสนองานและโครงการพัฒนาที่ขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและรายการต่างๆ ที่จำเป็นแก่การศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

1.4.2 เสนอข้อเท็จจริงที่จำเป็นเพื่อพิจารณาผลงานของโครงการพัฒนาที่กำลังดำเนินการอยู่

3.1.5 สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นส่วนราชการอีกองค์การหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมกำกับรัฐวิสาหกิจ โดยการตรวจสอบด้านการเงิน ดังนี้

1.อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2522

1.1 หน้าที่

1.1.1 ตรวจสอบรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณและงบแสดงฐานะการเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ และแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมายและตามความเป็นจริงหรือไม่

1.1.2 ตรวจสอบบัญชีทุนสำรองเงินตราประจำปีและแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมายและตามความเป็นจริงหรือไม่

1.1.3 ตรวจสอบการรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินอื่นของรัฐวิสาหกิจ หรือที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐวิสาหกิจ และแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่ และอาจตรวจสอบการใช้

จ่ายเงินและการใช้ทรัพย์สินอื่น และแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์เป็นไปได้อย่างไร ประหยัดได้ผลตามเป้าหมายและมีผลคุ้มค่าหรือไม่

ในกรณีการตรวจสอบด้านการเงินของรัฐวิสาหกิจ ให้แสดงความเห็นตามมาตรฐาน การสอบบัญชีที่รับรองทั่วไปด้วย

1.1.4 ตรวจสอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นของรัฐวิสาหกิจ และแสดงความเห็นว่าเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่

1.2 อำนาจ ในการดำเนินการหรือปฏิบัติการด้านการตรวจสอบ มีดังนี้

1.2.1 ตรวจสอบเงินและทรัพย์สินอื่น บัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่มีอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐวิสาหกิจ

1.2.2 เรียกรัฐวิสาหกิจหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ มาเพื่อสอบสวนหรือสั่งให้ส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นบรรดาที่รัฐวิสาหกิจจัดทำขึ้นหรือมีไว้ในครอบครอง

1.2.3 आयัดเงินและทรัพย์สินอื่น บัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐวิสาหกิจ

1.2.4 เรียกบุคคลใดๆ มาให้การเป็นพยานในการตรวจสอบหรือให้ส่งมอบบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจเพื่อประกอบการพิจารณา

1.3 ผลการตรวจสอบ

1.3.1 ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่ามีข้อบกพร่องหรือมีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรี ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งให้รัฐวิสาหกิจชี้แจงหรือแก้ไขข้อบกพร่องหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดให้

เมื่อพ้นเวลาที่กำหนดแล้ว ถ้ารัฐวิสาหกิจมิได้ชี้แจงหรือแก้ไขข้อบกพร่องหรือปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีโดยไม่มีเหตุผลสมควร ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งให้กระทรวงเจ้าสังกัดหรือผู้ควบคุมกำกับแล้วแต่กรณี ดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนที่รัฐวิสาหกิจกำหนดแล้วแต่กรณี

1.3.2 ในกรณีที่ผลการตรวจสอบปรากฏว่ามีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีและให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งผลการตรวจสอบดังกล่าวให้รัฐวิสาหกิจหรือกระทรวงเจ้าสังกัดหรือผู้ควบคุมกำกับด้วย

เมื่อพนักงานสอบสวนหรือรัฐวิสาหกิจ หรือกระทรวงเจ้าสังกัดหรือผู้ควบคุมกำกับดำเนินไปประการใดแล้ว ให้แจ้งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทราบโดยมิชักช้า

1.3.3 ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทำรายงานผลการตรวจสอบการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ และงบแสดงฐานะการเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ และผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินพร้อมด้วยความเห็นเสนอต่อ นายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอรัฐสภา

1.4 บทลงโทษ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือขัดขวางการปฏิบัติของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2.อำนาจหน้าที่ตามระเบียบว่าด้วยการบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2520

2.1 ให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง

2.2 ในการสอบบัญชีของรัฐวิสาหกิจ ถ้าปรากฏว่ามีข้อบกพร่องให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขให้รัฐวิสาหกิจ และประธานกรรมการรัฐวิสาหกิจนั้นทราบ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องนั้นทันที

ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจไม่เห็นด้วยกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ให้เสนอเรื่องให้กระทรวงการคลังวินิจฉัย คำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังให้ถือเป็นเด็ดขาด

3.อำนาจหน้าที่ตามระเบียบว่าด้วยงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2522 ซึ่งข้อ 17 ระบุว่า ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ แจ้งข้อแก้ไขให้รัฐวิสาหกิจทราบ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องนั้นเป็นไปตามระเบียบ ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจไม่เห็นด้วยกับความเห็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ในรายการที่เกี่ยวข้องกับงบลงทุนให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน นอกจากจะบัญญัติรับรองในกฎหมายและระเบียบต่างๆ ดังกล่าวแล้ว พระราชบัญญัติจัดตั้งรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง ส่วนใหญ่จะบัญญัติ

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ

องค์กรควบคุมกำกับรัฐวิสาหกิจในประเทศไทยมีหลายองค์กรดังกล่าวมาแล้วซึ่งอาจจะทำให้การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจของรัฐวิสาหกิจขาดความคล่องตัวและเกิดความล่าช้า เนื่องจากการดำเนินงานจะต้องผ่านกระบวนการพิจารณาจากหลายองค์กร ตลอดจนองค์กรเหล่านั้นขาดการประสานงานกันในการควบคุมดูแล ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการควบคุมขึ้นได้นั้น

3.2 วิธีในการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า

การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้านั้น มีวิธีในการกำกับดูแลโดยใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า กล่าวคือ ในกฎหมายแต่ละฉบับที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกิจการไฟฟ้านั้น กำหนดให้ตั้งหน่วยงานขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า ซึ่งหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในปัจจุบันนี้มีอยู่หลายหน่วยงานขึ้นอยู่กับภารกิจที่ดำเนินการนั้นเกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานใด ในอนาคตอันใกล้รัฐมีแนวทางที่จะดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการไฟฟ้าโดยเฉพาะ การรวบรวมอำนาจกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าที่กระจายอยู่ตามหน่วยงานต่างๆ ไว้ในหน่วยงานเดียวกัน คือ องค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า ซึ่งต่อไปผู้เขียนจะแยกแยะว่าอำนาจกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในลักษณะใด และภารกิจใด ที่ควรเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรกำกับดูแลที่มีนโยบายจะจัดตั้งขึ้นใหม่ใน รูปแบบขององค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า และอำนาจหรือภารกิจใดที่ควรคงไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานเดิม

3.2.1 การกำหนดนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า

หน้าที่หลักในการกำหนดนโยบายในเรื่องการประกอบกิจการไฟฟ้า เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

(1) คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่⁵

-เสนอแนะนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศต่อ

คณะรัฐมนตรี

⁵ พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาตรา 6.

-ในเรื่องการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแก้ไขและป้องกันภาวะของการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง สพช. ในฐานะองค์กกลางซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาพลังงานซึ่งขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี จึงมีหน้าที่โดยตรงในการกำกับและประสานงานการปฏิบัติตามพระราชกำหนดดังกล่าว⁶

-สปช.มีอำนาจเสนอแนะและประสานงานเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน โดยเฉพาะการเสนอแนะนโยบายแผนงาน และมาตรการทางด้านการอนุรักษ์พลังงาน⁷

(2) คณะกรรมการ กฟผ.โดยให้กฎหมายจัดตั้ง กฟผ. ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของ กฟผ.⁸ และอาจมีหน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่กรณีนั้นๆ ด้วยเช่นกัน ได้แก่

- การกำกับดูแลด้านความมั่นคงของรัฐ

(1) กฟผ.มีหน้าที่ให้ความเห็นชอบในการที่เอกชนจะดำเนินการสร้างโรงไฟฟ้าที่มีกำลังผลิตรวมกันสูงกว่ายี่สิบเมกะวัตต์เพื่อใช้เอง หรือที่มีกำลังผลิตรวมกันสูงกว่าหกเมกะวัตต์เพื่อขายพลังงานไฟฟ้าแก่ประชาชน⁹

(2) กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการไฟฟ้า ซึ่งในการดำเนินกิจการไฟฟ้า ซึ่งเป็นการประกอบกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค จะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานจากรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย¹⁰

- การกำกับดูแลด้านเศรษฐกิจ

(1) คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ¹¹ มีอำนาจหน้าที่กำหนดราคาพลังงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศ

(2) กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน¹²

⁶ พระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2516
มาตรา 3

⁷ พระราชบัญญัติการส่งเสริมและอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2535 มาตรา 4

⁸ พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 มาตรา 18

⁹ พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 มาตรา 38

¹⁰ คำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ฉบับลงวันที่ 26 มกราคม 2525

¹¹ พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาตรา 6 (2)

¹² พระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ.2535 มาตรา 6 (6)

(3) กฟผ.มีอำนาจในการกำหนดราคาขายพลังงานไฟฟ้า¹³

- อำนาจทางปกครอง

(1) กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน

- อำนาจในการออกใบอนุญาต สำหรับผู้ผลิตหรือขยายการผลิตหรือขยายการผลิตพลังงานควบคุม¹⁴

- อำนาจในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์¹⁵

- อำนาจเข้าใช้สอยหรือครอบครองอสังหาริมทรัพย์¹⁶

- อำนาจตั้งสถานีพลังงาน ตั้งเสาหรืออุปกรณ์ลงในที่ดินของบุคคลใดซึ่งมิใช่เป็นที่ตั้งโรงเรือน¹⁷

- อำนาจในการเดินสายหรือท่อพลังงานติดไปกับสิ่งก่อสร้างของบุคคลใดๆ ที่อยู่เหนือหรือติดกับทางสัญจรของประชาชน¹⁸

- เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานให้มีอำนาจในการตัดต้นไม้หรือรากของต้นไม้ ซึ่งอยู่ใกล้สายหรือท่อพลังงานหรืออุปกรณ์¹⁹

(2) กระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจออกใบอนุญาต การดำเนินกิจการผลิต ส่งหรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า โดยปลัดกระทรวงจะเป็นผู้ออกใบอนุญาต²⁰ และมีอำนาจในการต่อใบอนุญาตซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดในกฎกระทรวง²¹

(3) กฟผ.มีอำนาจในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์²²

- อำนาจเข้าใช้สอยหรือครอบครองอสังหาริมทรัพย์²³

¹³ พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 มาตรา 18 (9)

¹⁴ พระราชบัญญัติการส่งเสริมและอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2535...มาตรา 25 วรรคหนึ่ง

¹⁵ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 14.

¹⁶ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 15.

¹⁷ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 16.

¹⁸ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 17.

¹⁹ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 19.

²⁰ พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 มาตรา 4 และมาตรา 12.

²¹ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 14 และ 15.

²² พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 มาตรา 36.

²³ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 30.

- อำนาจเข้าใช้สอยหรือครอบครองอสังหาริมทรัพย์²⁴
- อำนาจตั้งสถานีพลังงาน ตั้งเสาหรืออุปกรณ์ลงในพื้นดินของบุคคลใดซึ่งมิใช่เป็นที่ตั้งโรงเรือน²⁵
- อำนาจในการเดินสายหรือท่อพลังงานติดไปกับสิ่งก่อสร้างของบุคคลใดๆ ที่อยู่เหนือหรือติดกับทางสัญจรของประชาชน²⁶
- เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานให้มีอำนาจในการตัดต้น กิ่งหรือรากของต้นไม้ ซึ่งอยู่ใกล้สายหรือท่อพลังงานหรืออุปกรณ์²⁷

3.2.2 หลักเกณฑ์ในการกำกับดูแล

การกำกับดูแลการดำเนินงานในกิจการไฟฟ้านั้น จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของการประกอบกิจการไฟฟ้า เช่น หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในส่วนที่มีการผูกขาด จะกำกับดูแลในเรื่อง ความมั่นคง การบังคับใช้อำนาจมหาชน ส่วนการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในส่วนที่จัดให้มีการแข่งขันได้นั้น จะกำกับดูแลในเรื่องความโปร่งใส เศรษฐกิจ การแข่งขันที่เป็นธรรม การควบคุมการเข้าสู่ตลาด การกำกับดูแลเรื่องการไม่เลือกปฏิบัติ การกำกับดูแลเรื่องมาตรฐานการกำหนดคุณภาพ เป็นต้น

3.2.2.1 การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในส่วนที่มีการผูกขาด

การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในส่วนนี้ ได้แก่ กิจการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง (Transmission) ระบบจำหน่ายไฟฟ้า (Distribution) ซึ่งองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าต้องเข้ามากำกับดูแลกิจการทั้งทางด้านเศรษฐกิจและทางสังคม

- การกำกับดูแลเรื่องความมั่นคง

ในการกำกับดูแลเรื่องความมั่นคงของรัฐ การก่อสร้างโรงไฟฟ้านั้น ต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ กฟผ. มีหน้าที่ให้ความเห็นชอบในการที่เอกชนจะดำเนินการสร้างโรงไฟฟ้าที่มีกำลังผลิตรวมกันสูงกว่ายี่สิบเมกะวัตต์เพื่อใช้เองหรือที่มีกำลังผลิตรวมกันสูงกว่าหกเมกะวัตต์เพื่อขายพลังงานไฟฟ้าแก่ประชาชน²⁸ ส่วนอำนาจให้

²⁴ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 28.

²⁵ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 36.

²⁶ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 29.

²⁷ “เรื่องเดียวกัน” มาตรา 33.

²⁸ พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 มาตรา 38

อนุญาตในการประกอบกิจการไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง และกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาและ ส่งเสริมพลังงาน อำนาจในการให้อนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน แทน ตามร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ... มาตรา 43²⁹ เป็นการรวมอำนาจกำกับดูแลเรื่องการให้อนุญาตประกอบกิจการไฟฟ้าซึ่งกระจายอยู่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ ให้รวมอำนาจในการให้อนุญาตประกอบกิจการไฟฟ้าไว้ที่เดียวกัน คือ ให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานเป็นผู้มีอำนาจในการใช้อำนาจดังกล่าว ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าการดึงอำนาจในการให้อนุญาตประกอบกิจการไฟฟ้าให้แก่คณะกรรมการกำกับกิจการไฟฟ้าใช้อำนาจองค์กรเดียวเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากช่วยลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน

แต่เมื่อพิจารณาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า พ.ศ. 2548 กลับมิได้บัญญัติเรื่องความมั่นคงไว้อย่างชัดเจน เพียงแต่บัญญัติไว้อย่างกว้างๆ ในข้อ 12 (4) กำหนดและกำกับดูแลมาตรฐานทางวิชาการและความปลอดภัยของการประกอบกิจการไฟฟ้า มาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการ รวมทั้งมาตรการในการคุ้มครองผู้ใช้ไฟฟ้า และผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายอันเนื่องจากการประกอบกิจการไฟฟ้ารวมถึงพิจารณาการร้องเรียน การอุทธรณ์ของผู้ใช้ไฟฟ้า ผู้ประกอบกิจการไฟฟ้า และผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายอันเนื่องจากการไฟฟ้าเท่านั้น

ตามบทบัญญัติ ข้อ 12 (4) ของกฎหมายดังกล่าว ให้อำนาจองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลเท่านั้น แต่องค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าไม่มีอำนาจที่เกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงโดยเฉพาะเช่น การให้อนุญาตตั้งโรงงาน หรือการให้สัมปทานในการ

²⁹ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ... มาตรา 43 การกำหนดให้การปลูกสร้างอาคาร หรือการตั้งโรงงานเพื่อการประกอบกิจการพลังงานให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมพลังงานแล้วแต่กรณี แต่การอนุญาตซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคณะกรรมการต้องขอความเห็นของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่างๆ ดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ให้สำนักงานจัดส่งค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการเรียกเก็บตามวรรคหนึ่งให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่างๆ เพื่อดำเนินการต่อไป

ประกอบ กิจการไฟฟ้าอันเป็นสาธารณูปโภค ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวยังคงเป็นอำนาจหน้าที่ของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่า ควรมีการกำหนดไว้ไว้ในกฎหมาย จัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าให้ชัดเจนว่า อำนาจในการออกใบอนุญาตตั้งโรงไฟฟ้านั้นควร เป็นอำนาจขององค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าหรือคงไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยตามเดิม

- การกำกับดูแลเรื่องการใช้อำนาจมหาชน

ในการประกอบกิจการที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือรักษาความ มั่นคงของรัฐ รัฐจึงจำเป็นต้องมีอำนาจในการกำหนดแนวทางและควบคุมการตัดสินใจในการ ดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งอำนาจนั้นเรียกว่า “อำนาจทางปกครอง” เป็นอำนาจที่ รัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจแก่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการใช้อำนาจดังกล่าวไว้ใน กฎหมาย ซึ่งอำนาจรัฐย่อมผูกพันต่อกฎหมายที่ให้อำนาจรัฐในการกระทำกรอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็น การจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนบางประการ ซึ่ง ได้แก่

- อำนาจในการออกใบอนุญาต
- อำนาจในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
- อำนาจเข้าใช้สอยหรือครอบครองอสังหาริมทรัพย์
- อำนาจตั้งสถานีพลังงาน ตั้งเสาหรืออุปกรณ์ลงในพื้นดินของบุคคลใดซึ่งมิใช่

เป็นที่ตั้งโรงเรือน

- อำนาจในการเดินสายหรือท่อพลังงานติดไปกับสิ่งก่อสร้างของบุคคลใดๆ ที่อยู่เหนือ หรือติดกับทางสัญจรของประชาชน

- เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการส่งพลังงานให้อำนาจในการตัดต้น กิ่ง หรือรากของต้นไม้ ซึ่งอยู่ใกล้สายหรือท่อพลังงานหรืออุปกรณ์

ผู้เขียนมีความเห็นว่าอำนาจทางปกครองนั้น ยังจำเป็นต้องมีอยู่ควบคู่ไปกับการ ดำเนินกิจการของหน่วยงานเดิม เช่น กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กฟผ. เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานเดิมสามารถดำเนินงานลุล่วงไปได้ กล่าวคือ หน่วยงานเดิมยังสามารถใช้อำนาจทางปกครองได้อยู่ ถึงแม้ว่าการใช้อำนาจนั้นจะเป็นการรอน สิทธิของประชาชนก็ตาม เช่น กฟผ.มีอำนาจในการใช้ที่ดินของเอกชนในการตั้งเสาไฟฟ้าแรงสูง ถ้าการดำเนินงานของ กฟผ. ดังกล่าวนั้น เป็นไปเพื่อความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ แต่เอกชนที่ถูกรอนสิทธิในการใช้ที่ดินของของ กฟผ. ในปัจจุบันนั้นเอกชนผู้ถูกรอนสิทธิดังกล่าวจะ ได้รับเงินค่าเสียหายจากการใช้ที่ดินจาก กฟผ. แต่เมื่อมีการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า

ขึ้นแล้วนั้น ก่อนที่ กฟผ. จะดำเนินการใช้ที่ดินของเอกชนในการตั้งเสาไฟฟ้าแรงสูงนั้น กฟผ. จะต้องขออนุญาตในการดำเนินงานดังกล่าวจากคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าก่อน และผู้เขียนมีความเห็นว่าเอกชนผู้ได้รับความเสียหายจากกรณีที่เกิดขึ้นสามารถเรียกร้องค่าเสียหายจากองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าแทน กฟผ. ได้

ส่วนอำนาจทางปกครองขององค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้านั้น เมื่อพิจารณาจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2548 ข้อ 12 (2) กำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมการแข่งขันและป้องกันการใช้อำนาจผูกขาดในทางมิชอบ ตรวจสอบการดำเนินการของศูนย์ควบคุมระบบโครงข่ายไฟฟ้า รวมทั้งกำหนดวิธีการ และกำกับการแข่งขัน การสร้างโรงไฟฟ้าใหม่

เมื่อพิจารณาข้อ 12 (2) ดังกล่าวมิได้กำหนดเกี่ยวกับอำนาจทางปกครองขององค์กรกำกับดูแลไว้อย่างชัดเจนว่าองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้ามีอำนาจในการใช้อำนาจทางปกครองได้เพียงไร เพียงแต่กำหนดไว้อย่างคร่าวๆ ว่า องค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้ามีอำนาจตรวจสอบการดำเนินการของศูนย์ควบคุมระบบโครงข่ายไฟฟ้า การสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ ถ้ามีการสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ขึ้นมาองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าจะมีอำนาจในการกำกับดูแลโรงไฟฟ้าที่สร้างใหม่นี้เพียงใด อย่างไรก็ตาม องค์กรกำกับดูแลจะมีอำนาจในการให้อนุญาตในการสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ หรือมีเพียงอำนาจในการกำกับดูแลการดำเนินการสร้างโรงไฟฟ้าใหม่เท่านั้น ในความคิดเห็นของผู้เขียนเห็นว่าองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าควรมีอำนาจในการกำกับดูแลให้การสร้างโรงไฟฟ้าถูกต้องตามขั้นตอนและในประเด็นการอนุญาตให้สร้างโรงไฟฟ้านั้น ควรโอนให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการกำกับกิจการไฟฟ้าแทนรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย³⁰ และ กฟผ.³¹ ส่วนการอนุญาตให้สร้างโรงไฟฟ้านั้น ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการไฟฟ้า พ.ศ... มาตรา 41 วรรคสุดท้าย กำหนดว่าการให้อนุญาตตั้งโรงงานนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับกิจการไฟฟ้า ซึ่งอำนาจกำกับดูแลขององค์กรกำกับดูแลรวมถึงอำนาจในการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการไฟฟ้าและอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตในการประกอบกิจการไฟฟ้าด้วย

3.2.2.2 การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในส่วนที่จัดให้มีการแข่งขันได้

อำนาจหน้าที่ขององค์กรกำกับดูแลในการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในส่วนที่จัดให้มีการแข่งขันได้ ซึ่งได้แก่กิจการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการผลิต เช่น ผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน ผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (Small Power Producer) ผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (Very Small Power Producer) และกิจการเสริมอื่นๆ เช่น การตีมิเตอร์ การเก็บค่าไฟฟ้า และบริการอื่นๆ กิจการ

³⁰ คำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ฉบับลงวันที่ 26 มกราคม 2525

³¹ พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 มาตรา 38

เหล่านี้รัฐสามารถปล่อยให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการได้ โดยองค์การกำกับดูแลจะทำหน้าที่กำกับดูแลในเรื่องการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการ รูปแบบของใบอนุญาต ข้อยกเว้นการขอใบอนุญาต การกำหนดอัตราค่าบริการ เงื่อนไขการให้บริการ การควบคุมราคา การกำกับดูแลเพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติ (non-discrimination) การกำกับดูแลเรื่องผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติ การบังคับใช้กฎหมาย การฝ่าฝืนและบทลงโทษทางแพ่งและทางอาญา

- การกำกับดูแลเรื่องความโปร่งใส

การกำกับดูแลเรื่องความโปร่งใส กระทำโดยกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องในการประกอบกิจการไฟฟ้า เช่นต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนโดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียในการประกอบกิจการไฟฟ้าสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ความโปร่งใสนี้รวมถึงขั้นตอนในการตัดสินใจ และกระบวนการในการพิจารณาคดีด้วย ในบางกรณีอาจแจ้งความเห็นต่อสาธารณะโดยการพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณชน

- การกำกับดูแลด้านเศรษฐกิจ

อำนาจกำกับดูแลด้านเศรษฐกิจนั้น ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยเฉพาะเช่น

- การกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการกำหนดราคาพลังงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

- การกำหนดอัตราค่าตอบแทนสำหรับการใช้พลังงานที่ดำเนินการโดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานให้เป็นอำนาจของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

- การกำหนดราคาขายพลังงานไฟฟ้า ลิกไนท์ วัตถุเคมีจากลิกไนท์และวัสดุอุปกรณ์ และกำหนดค่าบริการ และอรรถประโยชน์กับวิธีชำระราคาขายหรือค่าบริการให้เป็นอำนาจของ กฟผ.

ส่วนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า พ.ศ. 2548 กำหนดให้องค์การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า ข้อ 12 (1) กำกับดูแลอัตราค่าบริการของผู้ประกอบกิจการไฟฟ้าตามแนวทางหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานกำหนด

การกำหนดอัตราค่าบริการขององค์การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้านั้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า พ.ศ.2548 มิได้กำหนดไว้ จึงต้องนำร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ... ประกอบการพิจารณา เมื่อพิจารณา

มาตรา 4 กำหนดคำจำกัดความของคำว่า “อัตราค่าบริการ” หมายความว่า ราคาพลังงาน หรือ ค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการโดยผู้รับใบอนุญาต หรือค่าธรรมเนียมอื่นๆ หรือกลไกในการ กำหนดอัตราค่าบริการและเงื่อนไขในการให้บริการ

ในการกำหนดอัตราค่าบริการนั้น ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ... มาตรา 8 (6) กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับอัตรา ค่าบริการและการให้บริการของผู้รับใบอนุญาต และ มาตรา 8 (7) อำนาจของรัฐมนตรีในการให้ ความเห็นชอบค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการไฟฟ้า นอกจากนี้ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน มาตรา 10 (2) กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการกำกับ กิจการไฟฟ้า ในการออกระเบียบ หรือประกาศ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและ ค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการไฟฟ้าโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ดังนั้นเมื่อองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าจัดตั้งขึ้น อำนาจในการกำหนดอัตรา ค่าบริการนั้นจึงเป็นอำนาจของรัฐมนตรีและคณะกรรมการกำกับกิจการไฟฟ้า และให้โอนอำนาจ ในการกำหนดอัตราค่าบริการที่มีอยู่ในหน่วยงานโดยเฉพาะ เช่น อำนาจในการกำหนดราคาขาย พลังงานไฟฟ้า ซึ่งเป็นอำนาจของคณะกรรมการ กฟผ. ตามมาตรา 18 (9)³² ส่วนอำนาจในการ กำหนดนโยบายโดยทั่วไปที่เป็นเรื่องเฉพาะนั้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานเดิม เช่น การ กำหนดนโยบายพลังงานแห่งชาติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ การกำหนดอัตราค่าตอบแทนสำหรับใช้พลังงานที่ดำเนินการโดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและ อนุรักษ์พลังงานให้เป็นอำนาจของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน เป็นต้น

- การกำกับดูแลเรื่องการแข่งขันที่เป็นธรรม

การกำกับดูแลการแข่งขันในการประกอบกิจการไฟฟ้าให้เกิดความเป็นธรรมนั้น ต้อง มีการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน และมีบทบัญญัติถึงพฤติกรรมที่เป็นการขัดขวางการ แข่งขันประกอบกิจการไฟฟ้า ผู้ประกอบกิจการต้องมีการส่งผ่านข้อมูลให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใน อุตสาหกรรมอย่างทั่วถึงและเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย และต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ความร่วมมือต่อกันในการให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนข้อมูลการแข่งขันระหว่างกันและกัน

- การควบคุมการเข้าสู่ตลาด

³² พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 มาตรา 18 (9)

กำหนดราคาขายพลังงานไฟฟ้า ลิกไนท์ วัตถุประสงค์จากลิกไนท์และวัสดุอุปกรณ์ และ กำหนดค่าบริการและออกระเบียบเกี่ยวกับวิธีชำระราคาขายหรือค่าบริการ

ปัจจุบันรัฐเพิ่มบทบาทให้ภาคเอกชนเข้ามาประกอบกิจการไฟฟ้ามากขึ้นเพื่อให้ภาคเอกชนสามารถประกอบกิจการไฟฟ้าได้ รัฐจึงจำเป็นต้องมีการวางกฎเกณฑ์ควบคุมให้การเข้าสู่ระบบของภาคเอกชนเป็นไปอย่างเรียบร้อย โดยรัฐเป็นผู้ทำหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินงานประกอบกิจการไฟฟ้าและการให้บริการของภาคเอกชน โดยกำหนดไว้ในเงื่อนไขของการเข้าประกอบกิจการ ซึ่งเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาดของภาคเอกชนนี้จะกำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการไฟฟ้า ซึ่งสำหรับประเทศไทยนั้น เงื่อนไขการเข้าสู่ตลาดของภาคเอกชนใช้วิธีการขอใบอนุญาต (license)

การขอใบอนุญาตเป็นวิธีการที่รัฐมอบสิทธิขาดในการประกอบกิจการไฟฟ้าให้กับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งโดยกำหนดให้หน่วยงานนั้นสามารถให้ใบอนุญาตแก่ภาคเอกชนในการประกอบกิจการแทนตนได้ ซึ่งโดยทั่วไปขอบเขตในใบอนุญาตนั้นจะสอดคล้องวัตถุประสงค์ตามนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องประกอบกิจการไฟฟ้าและการให้บริการ เช่น เงื่อนไขการค้าอย่างเป็นธรรม เงื่อนไขการไม่เลือกปฏิบัติ เงื่อนไขการคุ้มครองคนด้อยโอกาส เช่น คนชรา คนทุพพลภาพ เงื่อนไขการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

- การกำกับดูแลเรื่องการไม่เลือกปฏิบัติ

องค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าจะต้องปฏิบัติต่อผู้ประกอบการไฟฟ้าอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการไฟฟ้า ในด้านการผลิตไฟฟ้า การขนส่ง และจำหน่ายไฟฟ้า

- การกำหนดมาตรฐานหรือคุณภาพ

การกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือบริการเป็นการควบคุมกำกับที่สำคัญของรัฐประการหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ความคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการได้ การควบคุมกำหนดมาตรฐานหรือคุณภาพอาจมีวัตถุประสงค์ทางสังคมในรูปแบบอื่นๆ เช่น การคุ้มครองผู้บริโภค ความปลอดภัยของสินค้า การปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อมหรือการคุ้มครองคนงาน เป็นต้น

กิจการไฟฟ้าเป็นกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การกำกับดูแลการกำหนดมาตรฐานหรือคุณภาพ (Standard Setting) ในการให้บริการกิจการไฟฟ้าจึงมีความจำเป็น รัฐจึงจำเป็นต้องตราหลักเกณฑ์ในเรื่องการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการในกิจการไฟฟ้า โดยกำหนดให้อยู่ภายใต้มาตรฐานตามที่คณะกรรมการกำหนด กำหนดบทลงโทษ ค่าปรับ และค่าชดเชยความเสียหายในกรณีที่ผู้ประกอบการดำเนินการไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด

- การกำกับดูแลเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค

การคุ้มครองผู้บริโภคในการประกอบกิจการไฟฟ้า คือการคุ้มครองผู้บริโภคในประเด็นเรื่องการให้บริการในกิจการไฟฟ้าในแง่การคุ้มครองคุณภาพของการให้บริการ ซึ่งคุณภาพของการให้บริการในการประกอบกิจการไฟฟ้านั้นมักถูกกำหนดและควบคุมโดยตรงจากใบอนุญาตประกอบกิจการไฟฟ้า

สำนักหอสมุด